

Lone Dybkjær (RV):

Det kan man jo da kalde en konstruktiv for-handlingslinje, som fru Pia Kjærsgaard her lægger op til.

Jeg tror, jeg vil begynde med det voldsomme angreb, fru Pernille Frahm rettede på den socialdemokratiske kulturminister. Det er rigtigt, at vi har en socialdemokratisk kulturminister, men vi har jo altså ikke en socialdemokratisk regering, og det vil sige, at det ikke er alt, hvad Socialdemokratiet ønsker, der kommer igennem i forbindelse med lovforslagene, og en af de ting, som jeg ved kulturministeren og Socialdemokratiet havde ønsket at fjerne, er netop paragraffen om betaling for visse ydelser. Det er også en af de paragraffer, vi ikke har ønsket blev taget ud. Det er altså realiteterne, og jeg kan jo lige så godt sige det; det virker måske bedre, end hvis Socialdemokratiet selv skal stå op og sige det, og så vil det blive opfattet som et angreb på os, og det er der slet ingen grund til, for jeg vil gerne vedstå vores ansvar for denne her paragraf.

Når det er sagt, vil jeg tilføje, at jeg tager den paragraf relativt afslappet. For det første har højesteretsdommen jo betydet, at det er temmelig uigennemskueligt at se, hvilken betydning den paragraf egentlig kan få, for hvis man først skal indhente alle disse tilladelser, kan det godt være, at det i virkeligheden ikke kan svare sig. Så kan man sige: Hvorfor så ikke fjerne den, når den alligevel ikke har nogen betydning? Dertil vil jeg sige, at det kan skyldes, at den kan være meget god at have netop i forbindelse med edb-udviklingen, og at man på dette område kan komme i en situation, hvor man måske kan finde nogle modeller – naturligvis under hensyntagen til ophavsretslovens bestemmelser – modeller for, at man kan tage betaling for visse edb-ydelser, som ellers kan blive ganske kostbare. Her tænker jeg naturligvis ikke på lille Rasmus på 4 år, der må have lov til at ønske at lege lidt med en computer, men måske på nogle af de lokale virksomheder, som kunne få adgang til edb på bibliotekerne. Derfor har vi fundet, at det egentlig er en meget god idé, at paragraffen bliver stående, og som sagt har den jo ikke vist sig at have den helt store betydning på musikområdet.

Så vil jeg i øvrigt sige, at når vi godt kan leve med den, er det, fordi vi stadig væk synes, at bogen skal have en central placering på biblio-

tekerne, at der skal være midler til indkøb af bøger, og at de bør sikres, selv om man naturligvis også skal have musik og meget andet.

Jeg hører jo til den generation, der slet ikke kan forstå, at man kan leve uden en bog, uden evig og altid at bære rundt på en bog eller andet læsestof, men jeg må nok konstatere, at det jo godt kan være, at man er lidt gammeldags på det felt. Men det skal ikke forhindre, at man stadig væk godt vil prioritere dette område, hvis man fortsat synes, at det er en utrolig vigtig ting i forbindelse med hele den kulturpolitiske udvikling.

Jeg tror, vi lidt nøgternt må sige, at musik, plader, videobånd og alt det dér, som man vil købe, det skal man såmænd nok få købt, men det kan godt være, at vi skal give en særlig stimulan til noget af det, som man måske ikke i første omgang er så motiveret for at købe, og at vi derfor også kan vægte den økonomiske side i denne sammenhæng.

Vi synes, at det er fantastisk vigtigt at fastholde, at der er midler til bøgerne på bibliotekerne, og at man, dersom det andet tager overhånd, må gå ind og tage betaling for det. Vi erkender, at regeringspartierne ikke er enige på dette område, men dette her var altså, hvad vi nåede frem til; det kan man vel så sige er rimelig pragmatisk, og der er vel ikke grund til den helt store ståhej.

I og for sig også som kommentar til det, Venstre og Konservative har været inde på, vil jeg sige, at vi faktisk synes, det er en udmærket idé, at vi får den nye ressort, om man så må sige, den fordeling af centralbibliotekerne, at de får tilknytning til det statslige system. Det synes vi er en rimelig måde at gøre det på, men dér kan jeg forstå, at der faktisk er nogen uenighed.

Til sidst vil jeg blot sige til kulturministerens bemærkninger om, at der skal flere bøger på hylderne, at jeg vil hellere have flere bøger væk fra hylderne, sådan at forstå at jeg gerne vil have, at de bliver brugt. Men selvfølgelig er det vigtigt, at vi sikrer, at der er et alsidigt udvalg, og det er også derfor, at vi faktisk har fulgt den diskussion, der har været om den nok så berømte rapport med titlen »Biblioteket og den gode bog«. Vi synes, den var med til at sætte en god debat i gang, som vi skal fortsætte med, og vi skal også fortsætte med at diskutere bogens særlige betydning i hele det kulturelle liv.